

tellinud ja les kõl lindlaste lubanud, nüüd aga see leßt naene üksi tuli. Kui naene asja lugu oli rääkinud, ütles rentnik: „Sest ei pea sulle mitte tahju tulema, et sa sõna pidanud.“ Selle peale hõkkasivad lõik suure rutuga tööle ja see leßt naene oli veel kõigeagaram, sest tal oli hea tervis ja tüdimatta meel ja mõtles see peale, mis Saalomon ütleb: „Töötelial on uni magus ja unustab oma muret tööd tehes.“

Kui rentnik tema usjusid nägi, mõtles tema: „Selle waese lese naesele tahan täna rõõmu teha, kelle sarnast ta ammugi 'pole tunda saanud ja minu naaber, jalaloi, peab see läbi ka sest magu tundma, mis ta minu vastu täna tempu teinud; nõnda wõin taks kõrbest ühe lopsguga lüüa.“ Kui õhtu tuli, andis ta temale ühe täie Kadrina rublatüki ja ütles: „See on selle eest, et sa aumastate oled sõna pidanud; mine nüüd ja täagi seda ka teistele.“ — Sedä lõksu 'poleks full tarvis olnudte, sest naene tegi seda suure rõõmu pärast ju muudugi. Ta joostis teise rentniku töörahwa juure heinamaale, kes ju õhtuse hõkkasivad tulema ja näitis neile oma haljast fulli, mis ta täna soanud oli. Seal ütlesivad töörahwas ültsteise vastu: „Ets meise Inbatud, et nii palju, kui naaber Andres valga annab, saate minu käest sa ja 15 kopilat veel rohkem?“ — Selle peale

läksivad lõik ühestkoos rentniku juure ja nõudsivad temalt tõutuse täitmist. Rentnik aga puhkes täie sunga naerma ja ütles: „Olete te' peast hullud, wõi mis, et teie peale rubla pääwopalsta tahate? Ked seda enne on tuulin'd wõi näin'd? Teie saate seatud pääwopalga ja 15 kopilat igaüks veel üle selle — ja sellega on lori möödo!“

„Pole õige“, ütlesivad niitjad, „teie olete homitu teistviisi lubanud.“ — Kui nüüd rentnik nii sunrest pääwa palgast sugugi teada ei tahtnud, tulि esmalt waidlemine, pärast föimamine, fõige viimales sole wandumine ja ähvardamine ja piisut puudus aga veel, et rentnikuga karivupidi lõksu oleksivad läksivad. Vandudes ja firudes läksivad töörahwas ilma palgata loju. Siisti, oga see sedawiisi ei jäänud; n'ad kaebasivad kohtusse ja seal mõisteti, et rentnik pidi igaühelse Kadrina rublatüki ja 15 kopilat peale selle malema. — Nüüd ta alles nägi, et les teisele püüab tahju teha, selle oma lätte tulub see jälle tagasi.

Jah, les tegi? Ise tegi. —

2. Õiglase kättmaksmine.

Mastle wettind puufimp selgas, ise wärisedes ja lõdisedes lange saju ja tülma pärast, tulि wana